श्वशुरश्च ययौ गेहं शिशुना च पुरष्कृतः ॥ ६६ ॥
त्रिंशत्सहस्रवर्षञ्च राजा राज्यं चकार सः ।
कालान्तरे तत्पिता च वने व्याघ्रेण भक्षितः ॥ ६७ ॥
पतिव्रता महाभागा माता सहमृता सुत ।
रत्नयानेन रम्येण सस्त्रीकः कृष्णमन्दिरं ॥ ६८ ॥
प्रययौ सादरं विप्रः कृष्णनैवेद्यभक्षणात् ।
तदस्थि भुक्त्वा व्याघ्रश्च पूतः सद्यश्च साम्प्रतं ॥ ५९ ॥
ताभ्यां सार्द्धञ्च प्रययौ गोलोकं सुमनोहरं ।
शिशुर्देहं परित्यज्य हिमाद्रौ स्वर्णदीतटे ॥ ७० ॥
दत्वा पुत्राय राज्यञ्च स्वर्गादपि सुदुर्लभं ।
मृकण्डुपत्नीगर्भे च लेभे जन्म स्वकर्मणा ॥ ७१ ॥
मार्कण्डेयो मुनिश्रेष्ठो बभूव परजन्मनि ।
सप्तकल्पान्तजीवी च नारायणवरेण सः ॥ ७२ ॥
बभूव साम्प्रतं विप्रः कृष्णनैवेद्यभक्षणात् ।
श्वभक्षितञ्च नैवेद्यं भुक्त्वा चेदीदृशी गतिः ॥ ७३ ॥
अकामतश्चाप्यज्ञातो जीर्णं मार्गस्थितं सुत ।
यो भक्षेत् कामतो ज्ञातो नित्यं नैवेद्यमीप्सितं ॥ ७४ ॥
न जानन्ति गतिन्तस्य वेदाश्चत्वार एव च ।
इति ते कथितं ब्रह्मन्नितिहासं पुरातनं ॥
आश्चर्य्यं मधुरं रम्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ७५ ॥

श्रीनारद उवाच ॥

श्रुतं नैवेद्यमाहात्म्यं अतीव सुमनोहरं ।